

Giáo Xứ Việt Nam Đức Mẹ La Vang

Our Lady of La Vang Parish

Văn Phòng Linh Mục Thánh Xứ - Office of the Pastor

Thư Cha Chính Xứ

Chúa Nhật, ngày 15 tháng 9 năm 2024

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

Trong cuốn phim phát hành vào năm 1984 có tựa đề “The Lonely Guy” (Người Đơn Cô), có cảnh cả một nhà hàng đang đông khách thì bỗng dừng ai cũng chú ý vào anh chàng Steve Martin, khi anh ta bước vào và nói muốn tìm bàn ăn một mình. Thời buổi đó, đi ăn một mình là chuyện lạ. Để tránh xấu hổ khi phải đi ăn một mình, anh chàng Martin mới làm bộ đóng vai người đi chấm điểm nhà hàng và móc ra một tập giấy ra về như ghi chú món ăn và cung cách phục vụ của nhà hàng. Chuyện lạ của bốn thập niên trước thì nay trở nên bình thường. Theo ghi nhận của OpenTable (trang mạng để đặt chỗ nhà hàng), trong số 2,000 khách được tham khảo thì có đến 68% nói rằng đã từng đi nhà hàng ăn một mình trong năm qua.

Có nhiều lý do đi ăn một mình. Trong đó có lý do nhanh, gọn, tiện lợi, khỏi nấu ăn ở nhà. Ăn hơn hai người thì phải nói chuyện và thời gian lâu hơn. Nhưng lý do chính vẫn là không có ai để ăn chung, chứ không phải để tiết kiệm thời gian cho những việc khác. Bằng chứng là dù những người đi ăn một mình hay tập trung vào món ăn và lướt điện thoại cầm tay, nhưng họ vẫn thích thú với những câu hỏi thân thiện của nhân viên nhà hàng. Ngược lại, khách hàng cũng tò mò muốn biết công việc của các nhân viên và cả cuộc sống của họ. Cho nên không phải ai đi nhà hàng ăn một mình cũng “tắt nguồn liên lạc” với thế giới bên ngoài, mà là nhiều lúc họ không có sự lựa chọn khác hơn. Chứ họ cũng thích nói chuyện và muốn được lắng nghe. Con người vốn là một động vật xã hội, động vật chính trị. Nghĩa là con người cần giao tiếp, cần sống trong xã hội, vì mình và vì người khác, qua người khác mà vì mình và ngược lại. Con người sống trong gia đình, trong làng nước, trong dân tộc, trong một giai tầng xã hội cụ thể. Những quan hệ xã hội này cùng với quan hệ kinh tế làm nên bản chất con người. Tất một lời, con người cần có nhau để nâng đỡ nhau.

Hôm nay là ngày Lễ kính Đức Mẹ Sầu Bi. Dựa theo giáo huấn Công đồng Vatican II, Giáo hội muốn lòng sùng kính Đức Mẹ của chúng ta hướng về Chúa Kitô. Do đó, Giáo hội muốn chúng ta sùng kính Đức Mẹ đồng thụ nạn với Chúa Kitô khổ nạn để chúng ta noi gương Mẹ, mà kết hợp cuộc đời khổ đau của ta với cuộc đời tử nạn của Chúa Kitô, mong mai sau chúng ta cùng được trường sinh vinh hiển với Người như Đức Mẹ.

Vào năm 1858 tại hang đá Massabielle bên Lộ Đức, Đức Mẹ đã nói với thánh nữ Bernadette: “Ta không hứa cho con hạnh phúc ở đời này, nhưng trong đời sau”. Đức Mẹ nói như vậy phải chăng là một phần là để “trút bầu tâm sự” về chính cuộc đời của Đức Mẹ. Nhất là khi Đức Mẹ bước theo con đường Thương Khó của người con yêu dấu của mình là Đức Giêsu. Và ai mà nghe lời Đức Mẹ nhắn nhủ với Thánh nữ Bernadette chắc cũng nản lòng, vì sự thương người ta chạy đến Đức Mẹ để được chữa lành, để được bình an, để được hạnh phúc. Thế sao không cho hạnh phúc mà khách hành hương vẫn chạy đến Trung Tâm Hành Hương Lộ Đức? Vì họ nhận ra rằng lời Đức Mẹ muốn nhắn nhủ chính là họ có gặp những muộn phiền hay đau yếu thì vẫn có Đức Mẹ nâng đỡ. Hạnh phúc không phải là thoát ra hoàn cảnh hiện tại mà là được ủi an. Cho nên không có hạnh phúc ở đời này là chuyện có thật, như chính Đức Mẹ đã nói. Nhưng cảm nhận có hạnh phúc ở đời này cũng là chuyện có thật, vì chúng ta không đơn cô trước những thử thách của cuộc sống.

Cầu chúc anh chị em và gia đình một tuần lễ an lành.

Lm. Giuse Lê Trung Tường

Chánh xứ

Our Lady of Lavang Church, 389 E. Santa Clara Street, San Jose, CA 95113 - (408) 291-6280